

במדינה

(המשך מעמוד 30)

משה טוב גורר לנקודת-המישטרה שליד מירון עצור חדש. ובכל פעם היה מפקח המיטרה המקומי פוקח את עיניו לרווחה ומתפעל: "דבר כזה עוד לא ראיתי בחיי! מניין אתה מביא אותם כל-כך מהר?"

למן השעה חמש אחר-הצהריים ועד ארבע לפנות-בוקר, עשה משה טוב את הדרך אל נקודת-המישטרה במירון 13 פעמים. משם היה חוזר לשטח שבו היו האלפים חוגגים את המאורע, ושוב חוזר וגרר איתו כייס נוסף. עוזריו, סמל שלמה וייס והסמל אברהם בלל, כימעט שנפי לו מרגליהם מרוב עייפות, אבל הבוס שלהם, צייד-הכייסים הנודע ממישטרת מחוז תל-אביב, המשיך במיבצע ברוח איתנה, כאילו אך זה החל בו.

בין אלפי המבקרים, שבאו לחגוג את המאורע המסורתי במירון, נמצאו עשרות כייסים ונוכלים מכל חלקי הארץ, שבאו להתפרנס. בעיקבותיהם נשלח גם משה טוב, מן היחידה המרכזית של מישטרת תל-אביב.

הבלש המנוסה, שקל הרבה אם לצאת לסייר בשטח בפעם ה-14, אחרי שסיים את הצייד באותו לילה, ומסר לידי המפקח בתחנת-המישטרה במירון את מיספר 13 שלו.

אבל את מיספר 14 לא תפס הרס"ר משה טוב. הכייס תפס אותו. הוא הצליח להעי

אשה, בתקופת כהונתו כראש-משלה, לא פונק העם בישראל באירועים ממלכתיים מסוג זה. היה ברי לרבינים כי עיני הצייד בור ואמצעי-התיקשורת יכחנו בדקדקנות כל פרט ופרט באירוע. כדי לא לנקר את עיני הבריות בתקופת משבר כלכלי, הומלץ בפני הרביינים לערוך את החחונה בתגובה צנועה ככל האפשר ובחוג מישפחתי. ברגע מסויים אפילו הומלץ של החחונה תיערך בבניין הרבנות. לכן התנגדה לאה רבין, היתה זו היא שפסקה שהחחונה תיערך "בצניעות מפוארת".

לצורך זה ניבחרה הווילה של בוריס סניור בכפר-שמריהו. כשהתחזר שמידשאת הווילה תהיה צרה מהכיל את מאות הרבנים, הוזמנה האדריכלית מאירה דורי, כלתו של הרמטכ"ל הראשון בצה"ל יעקב דורי, לתכנן את זירת החחונה. היה צריך להרוס את אחת מגדרות הבית ולפלוש באופן זמני לשטח ציבורי הנמצא בקריבת הווילה. אחרי שהתקבל האישור לכך תוכננה קבלת-הפנים באופן בו התחלקה לשני מישטחים. במישטח הרבני ראשון, שבחזית הווילה קיבלו הרביינים והסניורים את האורחים. ואילו המסיבה עצמה נערכה על מישטח הדשא שמאחורי הבית. שם הוצבו חבילות חציר ושולחן כיבוד ארוך מתחת לשמשיות צבעוניות. הכיבוד היה על טהרת הגבינות והפירות, בתוספת חביות יין ומשקאות חריינים. באופן רשמי היתה זו סעודת החחונה על טהרת הצנע. אלא שאורחי החחונה נוכחו עד מהרה אילו מעדני-מלכים ניתן להכין גם מסעודת גבינות וחלב.

מלאכת הכנת הכיבוד הופקדה בידיה של סופי אשכנזי, אם-שכולה מיוצאי בול-גריה ששמה הולך לפנייה כאחת מעורכות הקייטרינג (ההגשה-הביתית) הטובות בישראל. סופי הכינה תפריט של מיוזון חלבי ירקות, דגים ממולאים וסלטים, שכל מי שטעם מהם ליקק את אצבעותיו בהתפעלות. לקינוח יכלו האורחים להתכבד ברבים של פירות ועוגות מרציפן טעימות. סופי רצתה להכין, כמסמר הכיבוד, דגים גדולים מקושטים, אבל לאה רבין הצליחה וטו על מנה זו בתפריט. "אני לא רוצה שזה ייראה כמו ארוחת-שחיתות", אמרה.

רשמתי את השגיאות

את טכס-הקידושין עצמו היה צריך לערוך, הרב של כפר-שמריהו, שמואל הכהן-אבידור. אלא שהרב שלמה גורן אינו מחמיץ כבוד מעין זה, ולמה את הקידושין בחחונה של המישפחות המיוחסות בישראל. כשנודע לו על הטכס העומד להיערך במישפחת רבין, הוא הודיע כי יערוך את הקידושין בעצמו.

העסק כימעט שהסתבך כאשר גם הרב הראשי הספרדי, עובדיה יוסף, הופיע בבית סניור, עטור בגלימת-השרד הנוצרית שלו, מבלי שאיש ידע בדיוק מי הוזמן אותו לשם. כנראה הסתמך הרב יוסף על עובדת היות אס-הכלה ספרדיה. בת למישפחה יוצאת מרוקו, ובא לייצג את העדה הספרדית במעמד הנכבד.

כתוצאה מכך היה צורך לחלק את הכיבוד בין כל הרבנים שנטלו חלק בטכס. הרב גורן ערך את הקידושין, ואילו הרבנים יוסף ואבידור חלקו ביניהם את שבע הברכות, כשהם משאירים ברכה לא לחזן אונגרי, חזן בית-הכנסת הגדול בתל-אביב. במהלך הטכס אירעו כמה תקלות בלתי צפויות. כך, למשל, בעת שהכלה היתה צריכה להקיף את החתן, נוצרה לפתע תהלוכה שלמה שהקיפה אותו במעגל כש"הכלה, אמה, לאה רבין, בוריס סניור ויצחק רבין, הולכים זה אחרי זה בעיגול.

אבל בסופו של דבר נגמר גם זה בשלום. החתן והכלה יצאו מתחת לחופה על-גבי אותו שטיח אדום שעליו צעדו לתוכה. ורק אנשים בודדים, מן המבינים בענייני טכסים, ציינו כי דבר זה לא היה ייתכן בשום מדינה אחרת שבה מספרדים על כללי הטכס. שטיח אדום שמור כך לראש-ימידינות, ולטכסים דיפלומטיים. בחתונות ממלכתיות יש לפרוש לרגלי החתן והכלה שטיח לבן דווקא. אבל מניין צריכים לדעת דברים כאלה בבית רבין? מי שלמד את הלכה מכהן, היו ראומה ועזר וייצמן, העומדים להשיא בשבוע הבא את בתם, מיכל בתגובה דומה שתי ערך בגן ביתם בנות-הימן. כשהסתיימה ההמולה הקתנית בתגובה הסטאטוס של הרביינים העירה ראומה, ספק בצניעות ספק בלצון: "רשמתי לפני את השגיאות".

(המשך מעמוד 33) יובל ואילת. אותו זמן היא שיתפה רבים ממקורביה בלבטיה. "היא נורא נחמדה", אמרה לאה על הרבנית המיועדת. אבל הוא עוד תינוק". גם את היתת תינוקת כשנישאת ליצחק, הוכירו לאה את העובדה. "כן", התייחסה עקשה לאה, "אבל יצחק היה או כבר בן 26. ליובל אין שום ניסיון, הוא מתחנך ישר עם החברה הראשונה שיש לו". אבל זה בדיוק גם מה שעשה אבא שלו! השיבו לה.

בתכונות רבות דומה יובל רבין לאביו יצחק, גם הוא מופנם, שחקן, סובל מבני-שנות-יתר ואינו נוטה להתבלט. לא היה זה יוצא-דופן שגם בעניין הגשואין יילך יובל בעיקבות אביו.

לא ארוחת-שחיתות

מני כעשר שנים עמד בוריס סניור במרכזה של שעוריייה רומנטית, ש"הסעירה את כפר-שמריהו. בוריס, בן מישפחת מיליונרים בדרום אפריקה, הגיע לארץ בטיסה ישירה מ"שם, כשהוא מביא עימו מטוס עבור חיל-האוויר הצעיר של צה"ל, שהיה זקוק לכל מטוס כאוויר לנשימה. תוך זמן קצר עשה בוריס קאריירה מהירה בחיל-האוויר, הגיע עד לתפקיד הבכיר-מאד של ראש-משטח חיל-האוויר.

עוד בתקופת המילחמה הכיר בוריס בארץ את רוני קופלניק, נערה מקסימה, שאותה נשא לאשה. אחרי שהשתחרר מצה"ל הקים בוריס בית-חרושת למוצרי פלסטיק, קנה וילה מפוארת בכפר-שמריהו, הוליד שתי בנות וראה הצלחה בכל מעשי ידיו. במרוצת השנים הוא התבסס והצלחה, הקים מיפעלים נוספים, הפך הנציג הישראלי לשורה שלמה של חברות זרות. תוך זמן קצר היה למיליונר בזכות עצמו.

אלא שבינתיים התערערו חיי-נישואיו. בין בוריס לבין רוני איתנו נפלו סיכונים, שבעיקבותיהם נטש בוריס את הבית, הסיכסוך התפתח לשעורוייה כאשר, באחד הימים, הופיעה משאית ליד ביתה של רוני סניור, וסבלים הוציאו את הויטי הדירה כדי להעבירם לבית שמעברו האי-חר של הרחוב.

הסתבר, כי בוריס שכר דירה בדיוק מול הווילה שלו, עבר לגור שם עם מי שהיתה מזכירתו, בתיה אלדור, ובתה אילת. במ"שך תקופה ארוכה ניהל עם אשתו רוני מישפח-גירושין, תבע ממנה לזוותר על הווילה, משסירבה האשה, הוא החל חי עם מזכירתו חיים משותפים מול הבית שבו התגוררו אשתו ובנותיו. בתיה, שהיתה לה בת מנישואיה הראשונים, ילידה לבוריס ילד ואחר-כך עוד ילד, בעת שרותי גידלה את שתי בנותיו מעבר לכביש. לבסוף נסתיים הסיוט. בוריס זכה במישפח-הגירושין, קיבל את הווילה שלו והעניק לאשתו פיצוי נאות, כדי שתוכל לשכור לעצמה דירה נוחה בת שלושה חדרים. שבוע אחרי שקיבל את הגט מאשר, חתן התפרסמה בעיתונים הידיעה על נישואיו של בוריס עם בתיה אלדור, מן כירחון. רוני המשיכה לגדל את הבנות, עבדה כמורה לאנגלית בחיל-האוויר, אחרי שידדה-מישפחה, עזר וייצמן, סידר לה עבודה זו.

זמן קצר אחרי הגירושין הודמנה רוני למסיבה שנערכה בכפר-שמריהו, שם פגשה גור נאה ומבוגר, שהתעניין לדעת מניין אבא מכיר אותה. הסתבר שהיה זה קסטן ג'ולס, אחד מחבריו של בעלה-לשעבר, שהיה עמו יחד כמח"ל ובחיל-האוויר. רוני התיידדה עם הבנר הקשיש, שהיה בעל רשת-סופרמרקטים בארצות-הברית, ואחרי שבועות אחדים נישאה לו. הם מתגוררים עד היום בכפר-שמריהו, לא הרחק מביתו של בוריס סניור. כך נסתיימה, בהפייאבה, פרשה שהחלה כטרגדיה. חששה של לאה כאילו פרשה זו מהעבר עלולה להכתיים את ראש-הממשלה נמוגה כעבור תקופה קצרה. ששחבה של לאה רבין יש לציין כי היא ידעה להתעלות מעל שיקול קטנוני, גילתה פתיחות והבנה והסירה לבסוף את התנגדותה לנישואי בנה. עתה נותרה רק בעיית עריכת החגיגה. היה ברור לכל כי למרות שהאירוע הוא משפחתי פנימי, לא כך הוא יוצג בפני הציבור. סוף-סוף, חוץ ממקרה אחד בו נשא ראש-ממשלה בטועל (לוי אשכול)

אלות גומלי נדשאו

כינים, אלות-גומלי, אבנים ומקלות לוח היו נישקם של הסטודנטים הירושלמיים, שבסוף השבוע שעבר הפכו את כרייהדשא שבגיבעת רם, המוריקים בדר-כלל, לזירת-קרב עקובה מדם הפצור עים. סך-הכל עשרה פצועים היה קציר תיגרת-הדמים, שהתפתחה בעיקבות הפגנות הסטודנטים היהודיים והערביים באוניברסיטה העיברית בירושלים.

רס"ר טוב רע לכייסים

ביר לרשותו, באופן בלתי-חוקי כמובן, תיק אישי של משה טוב הגדול. מבלי להיתפס, אילו ידע הנוכל האלמוני עם מי יש לו עסק, אין ספק שהיה מסתלק מן המקום במהירות.

רס"ר משה טוב עובד ביחידה המרכזית של המישטרה (לשעבר המדור המרכזי) זה 18 שנים. לזכותו נזקף אימונם של כ-250 שוטרים. שיטות רבות ומגוונות, עקשניות, איפור אישי (הוא מחזיק דרך-קבע תיק-איפור וכובעים), ניסיון רב וחוש ללכידת דת כייסים, עוזרים למשה טוב להבחין תוך שניות בחשוד ברחוב. תוך דקות מספרות מחליט הרס"ר המנוסה אם החשד שלו מבוסס, ואז מתחיל לעקוב אחרי הנוכל, כדי לתפוס אותו עליהם.

הצייד ערך כבר מחקרים רבים על כייסיים, ובין השאר הגיש לבית-המישפט סרטים שצילם בעצמו בזמן המעקב אחר הכייסיים.

שעות רבות מזמנו מבלה משה טוב ברחוב ללייבלום, שהוא מקום-ריכוז גדול של נוכלים מכל הסוגים, שמטרתם היא התיירוס, הבאים לשם להחליף מטבע זה.

השבוע מקבל משה טוב את דרגת-הקצונה הראשונה שלו. יהיה מפקח-מישנה משה טוב. כייסים ונוכלים רבים אחרים שימחו בוודאי לרגל המאורע. משה טוב ייעלם מהשטח למשך כארבעה חודשים. הוא יהיה בקורס-צינים של המישטרה, אבל הוא יחזור.

פילוגת הסער

סמל מחובב על הכובע, וועקות-קרב, משקפי-שמש, שחורים,

